

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 24-28 juni 2013**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De toestand in het Midden-Oosten (Resolutie 1940)
- Verzoek om een opvolgingsprocedure voor Hongarije op te starten (Resolutie 1941)
- Evaluatie van het “partnerschap voor democratie” betreffende het Parlement van Marokko (Resolutie 1942)
- Corruptie: een bedreiging voor de rechtsstaat (Resolutie 1943 en aanbeveling 2019)
- Betwisting op basis van formele redenen van de nog niet goedgekeurde geloofsbrieven van de delegatie van IJsland (Resolutie 1944)
- Een einde stellen aan gedwongen sterilisaties en castraties (Resolutie 1945)
- Gelijke toegang tot de gezondheidszorg (Resolutie 1946 en aanbeveling 2020)
- Urgentiedebat: Betogingen en bedreigingen voor de vrijheid van vereniging, de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting (Resolutie 1947)
- De strijd tegen discriminatie op grond van seksuele geaardheid en geslachtsidentiteit (Resolutie 1948 en aanbeveling 2021)
- Post-opvolgingsdialoog met de “voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” (Resolutie 1949 en aanbeveling 2013)
- Ontwerpprotocol nr. 16 bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Advies 285)
- Het scheiden van de politieke en strafrechtelijke aansprakelijkheid (Resolutie 1950)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Danny Pieters (N-VA)

Plaatsvervangers

De h. Ph. Blanchart (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Edward Nalbandian, minister van Buitenlandse Zaken van Armenië, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Karim Ghellab, Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers van Marokko
- Mevr. Najat Vallaud-Belkacem, minister voor de Rechten van de vrouw, Frankrijk

* * * * *

De toestand in het Midden-Oosten (Resolutie 1940)

Wat het Israëliisch-Palestijnse conflict betreft, bevestigt de Assemblee opnieuw haar steun aan een oplossing gebaseerd op “twee democratische en pluralistische Staten”. Naast de kwestie van het statuut, meent de Assemblee inderdaad dat ook de kwestie van de normen bekeken moet worden, om zo op definitieve wijze voor iedereen - Arabieren en Joden, Israëliische en Palestijnse burgers - de eerbiediging van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat te verzekeren.

In haar resolutie vraagt de Assemblee de overheden van Israël meer bepaald om dezelfde individuele rechten te waarborgen voor alle Israëliische burgers, ook voor de leden van de Arabische minderheid, en om een einde te stellen aan de arbitraire en administratieve arrestaties van Palestijnen. Zij roept Israël ook op om, in ruil voor veiligheidswaarborgen, op te houden met de oprichting van nieuwe nederzettingen en de uitbreiding van bestaande, te stoppen met de bouw van de “scheidingsmuur” en de blokkade van Gaza op te heffen.

Tezelfdertijd roept de Assemblee alle Palestijnse krachten op om een verzoening tussen Fatah en Hamas te bewerkstelligen, presidentiële en wetgevende verkiezingen te organiseren en zich te onthouden van geweld ten opzichte van Israëliische burgers.

Tot slot beslist de Assemblee om te blijven ijveren voor de bevordering van de dialoog en het vertrouwen tussen de vertegenwoordigers van de Knesset en de Nationale Palestijnse Raad. Verder zal zij zich blijven inzetten om contacten aan te knopen met andere parlementen in de regio, meer bepaald in Egypte en Jordanië, vooral in het licht van de samenwerkingsperspectieven geboden door het statuut van partner voor de democratie.

* * * * *

Verzoek om een opvolgingsprocedure* voor Hongarije op te starten (Resolutie 1941)

Op 25 april 2013, diende de Commissie voor de eerbiediging van de verplichtingen en de verbintenissen van de Lidstaten van de Raad van Europa (“Monitoringcommissie”) van de Assemblee, een aanbeveling in om de monitoringprocedure voor Hongarije op te starten ten gevolge van de verslechtering van de toestand van de mensenrechten. Op 30 mei 2013 bracht het Bureau van de Assemblee een negatief advies ter zake uit.

Al heeft de Assemblee diepgaande twijfels over de vraag in welke mate Hongarije eigenlijk nog voldoet aan de verplichtingen die zij aanging bij haar toetreding tot de Raad van Europa, toch besliste de Assemblee de opvolgingsprocedure niet op te starten. Zij zal evenwel de evolutie van de toestand in Hongarije nauwgezet blijven volgen en de balans opmaken van de geboekte vooruitgang inzake de toepassing van de aanbevelingen vervat in de resolutie.

Volgens de Assemblee dient een grondwettelijk kader te steunen op algemeen aanvaarde waarden in de samenleving. Ook al stelt de Assemblee vast dat verschillende grondwettelijke bepalingen voor verontrusting zorgen bij een deel van de Hongaarse bevolking, toch meent zij dat die bepalingen steunen op traditionele Europese waarden, die ook terug te vinden zijn in de Grondwetten van vele andere Europese landen en die bovendien werden aangenomen door een democratische tweederde meerderheid in het Hongaarse Parlement.

(*) Tien van de 47 Lidstaten van de Raad van Europa zijn nog steeds onderworpen aan de opvolgingsprocedure van de Assemblee (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, de Russische Federatie, Georgië, Montenegro, Moldavië, Oekraïne en Servië) en vier andere landen zijn onderworpen aan een “post-opvolgingsdialoog” (Bulgarije, de “voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”, Monaco en Turkije).

De opvolgingsprocedure houdt regelmatige bezoeken in aan de landen onder monitoring om de geboekte vooruitgang te evalueren en een dialoog te onderhouden met de overheden, de politieke krachten, de rechterlijke macht en het middenveld. Er worden periodieke evaluatieverslagen opgesteld die besproken worden door de Assemblee.

* * * * *

De evaluatie van het “partnerschap voor democratie” betreffende het Parlement van Marokko (Resolutie 1942)

Twee jaar na de toekenning van het “statuut van partner voor de democratie”* aan het Parlement van Marokko, onderstreept de Assemblee, bij het opmaken van een eerste balans, de opmerkelijke vooruitgang die Marokko boekte op de ingeslagen weg van hervormingen. Zo nam het land een nieuwe Grondwet aan met een aantal grondbeginselen, zoals de inzet voor de mensenrechten, het verbod op elke vorm van discriminatie, de scheiding der machten en de versterking van de instellingen, meer bepaald van het parlement.

De Assemblee stelt vast dat het partnerschap voor een nieuwe dynamiek gezorgd heeft voor de samenwerking tussen de Raad van Europa en Marokko, zowel op parlementair als op regeeringsvlak, en zo bijdroeg tot de verwezenlijking van de belangrijkste doelstelling ervan.

Tezelfdertijd drukt de Assemblee op het belang van de voortzetting van het hervormingsproces door de goedkeuring van de nodige organieke wetten en de uitwerking van de voorziene beheersstructuren, om zo het volledige democratische potentieel van de nieuwe Grondwet te ontplooien. Zij roept het Parlement van Marokko ook op om de doodstraf uit het strafrecht te halen, alsook om het nodige te doen om het recht van vereniging en van vrije meningsuiting te waarborgen voor het middenveld.

Tot slot beslist de Assemblee om de politieke hervormingen in Marokko nauwlettend op te volgen en verder haar medewerking aan het Parlement van Marokko te blijven verlenen. Zij beslist ook het partnerschap voor democratie binnen twee jaar opnieuw aan een evaluatie te onderwerpen.

(*) Het Parlement van Marokko was het eerste parlement dat op 21 juni 2011 het “statuut van partner voor de democratie” bij de Assemblee verkreeg. Bedoeling van dat nieuwe statuut, dat werd uitgewerkt in 2010, is de versterking van de rechtsstaat in de buurlanden van het Europese continent.

* * * * *

Corruptie: een bedreiging voor de rechtsstaat (Resolutie 1943 en aanbeveling 2019)

De Assemblee erkent dat corruptie nog steeds een groot probleem is, dat een zware bedreiging vormt voor de rechtsstaat. Corruptie brengt de goede werking van overheidsinstellingen in gevaar en leidt ertoe dat de overheid haar ware doestelling, zijnde het algemeen belang dienen, niet nakomt. Bovendien zorgt omkoping ervoor dat het vertrouwen van de burgers in de instellingen wordt aangetast.

De Raad van Europa, zijn Assemblee en de Lidstaten moeten het voortouw blijven nemen in de strijd tegen corruptie.

De Assemblee nodigt dan ook alle Lidstaten van de Raad van Europa uit om hun wetgeving inzake de strijd tegen corruptie te herzien, waarbij zij rekening moeten houden met enkele basisprincipes. Zo moet bijvoorbeeld de wetgeving de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht waarborgen, alsook een zo groot mogelijke transparantie in het politieke, administratieve en economische leven.

De Assemblee roept verder ook alle Lidstaten op om de internationale samenwerking op het vlak van corruptiebestrijding op te drijven, onder meer door krachtdadig op te treden tegen banken, die nog steeds medeplichtig zijn bij omkoping door de daders te helpen hun illegale winsten wit te wassen.

Daarnaast zouden de nationale parlementen er beter moeten op toezien in welke mate de regeringen uitvoering geven aan de aanbevelingen van GRECO en MONEYVAL, de anti-corruptiemechanismen van de Raad van Europa.

* * * * *

Betwisting op basis van formele redenen van de nog niet goedgekeurde geloofsbrieven van de delegatie van IJsland (Resolutie 1944)

De Assemblee ging over tot de goedkeuring van de geloofsbrieven van de parlementaire delegatie van IJsland, die bij de opening van de zitting betwist werden bij gebrek aan man/vrouw pariteit. Zij wees erop dat de delegatie beloofd had zich zo spoedig mogelijk te richten naar de bepalingen van het Reglement, dat stelt dat nationale delegaties een percentage vrouwen moeten bevatten dat overeenstemt met het percentage in hun parlement en er ten minste een vrouw moet zijn die aangeduid wordt als effectief lid (en dus niet als plaatsvervangster).

* * * * *

Een einde stellen aan gedwongen sterilisaties en castraties (Resolutie 1945)

Voor de Assemblee vormen onomkeerbare, opgelegde sterilisaties en castraties een zware schending van de rechten van de persoon en van de menselijke waardigheid en zijn zij dan ook onaanvaardbaar in de Lidstaten van de Raad van Europa.

De Assemblee stelt vast dat er nu, en in een recent verleden, in de Lidstaten van de Raad van Europa weinig sterilisaties, en nog minder castraties, worden uitgevoerd die duidelijk als “gedwongen” bestempeld kunnen worden. De meeste gekende gevallen betreffen gehandicapte personen. Nochtans werd een klein - maar toch vermeldenswaardig - aantal gevallen sterilisaties en castraties “opgelegd”.

Zij betroffen vooral transseksuelen, Roma-vrouwen en veroordeelde seksdelinquenten. Gedwongen of opgelegde sterilisaties en castraties kunnen in de 21^e eeuw op geen enkele manier gerechtvaardigd worden. Die praktijken moeten dan ook stoppen.

De Assemblee dringt aan op de uitwerking van krachtvolle maatregelen die een knipperlichtfunctie moeten hebben voor elk mogelijk toekomstig misbruik, alsook van preventieve acties gericht op een mentaliteitsverandering.

De Assemblee nodigt de Lidstaten dan ook uit om, indien nodig, hun wetgeving en hun beleid te herzien opdat niemand op geen enkele manier verplicht zou kunnen worden om een sterilisatie of castratie te ondergaan. Verder moeten er ook gepaste schadevergoedingen voorzien worden voor slachtoffers van recent opgelegde sterilisaties of castraties, alsook maatregelen voor de bescherming en rehabilitatie van de slachtoffers en de vervolging van de daders.

In haar interventie feliciteerde *senator F. Saïdi*, rapporteur voor advies voor de Commissie gelijke kansen en anti-discriminatie, de rapporteur van de Commissie voor sociale zaken voor het uitgebreide en diepgaande verslag. Spreekster wees erop dat zij in haar advies geen amendementen op de ontwerpresolutie wou indienen, maar enkel twee beschouwingen wou meegeven betreffende geweld tegen vrouwen en de situatie van transseksuelen. Inzake geweld tegen vrouwen moet men vaststellen dat vrouwen de laatste decennia op een onevenredige wijze te maken gehad hebben met praktijken van gedwongen sterilisatie. Zij herinnerde eraan dat zowel het CEDAW (het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen) van de Verenigde Naties, als het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (het “Verdrag van Istanbul”) gedwongen sterilisaties als een vorm van geweld tegen vrouwen beschouwen. Na de inwerkingtreding van het Verdrag van Istanbul zullen de Verdragsstaten zich kunnen toeleggen op een efficiënte toepassing ervan om de strijd aan te gaan tegen de praktijken van sterilisaties van vrouwen.

Spreekster wees er verder op dat transseksuelen systematisch het slachtoffer zijn van gedwongen sterilisaties opgelegd door de wet. Zij herinnerde aan de Jogjakarta-beginselen die op 26 maart 2007 aan het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties werden voorgelegd en die de internationale juridische normen vertegenwoordigen waaraan de Staten zich moeten houden. Artikel 3 ervan is overduidelijk, vermits het bepaalt dat “de seksuele oriëntatie en genderidentiteit van een persoon een wezenlijk bestanddeel van zijn/haar persoonlijkheid zijn en een fundamenteel aspect vormen van zijn/haar zelfbeschikking, waardigheid en vrijheid. Niemand kan verplicht worden om medische ingrepen te ondergaan, zoals operatieve ingrepen gericht op een nieuwe geslachtsbepaling, sterilisatie of hormonale therapieën, als voorwaarde voor een wettelijke erkenning van zijn/haar geslachtsidentiteit”.

* * * * *

Gelijke toegang tot de gezondheidszorg (Resolutie 1946 en aanbeveling 2020)

De Assemblee onderstreept dat de toegang tot verzorging een essentieel onderdeel vormt van het basisrecht op gezondheid. Zij stelt vast dat er in de Lidstaten van de Raad van Europa meer en meer sprake is van ongelijke toegang tot de gezondheidszorg, met name door de economische crisis, corruptie, sociaal-economische ongelijkheden, migratiebeleid die weinig rekening houden met de gezondheidsbehoeften, ...

Om de ongelijke toegang tot de gezondheidszorg tegen te gaan, nodigt de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa onder meer uit om het deel van de gezondheidskosten dat ten laste valt van de armste patiënten te verminderen, om de toegang tot gezondheidsinstellingen en -personeel in heel het land te waarborgen en om de administratieve procedures te vereenvoudigen.

De Assemblee stelt ook voor dat de Lidstaten hun migratiebeleid loskoppelen van het gezondheidsbeleid - meer bepaald door de afschaffing van de meldingsplicht van irreguliere migranten voor het gezondheidspersoneel – en om maatregelen uit te werken ter bestrijding van corruptie in de gezondheidssector, in nauwe samenwerking met de Groep van staten tegen corruptie (GRECO).

Rekening houdend met het belang van een blijvende bescherming van het recht op gezondheid, zoals verankerd in artikel 11 van het Herzien Europees Sociaal Handvest, meent de Assemblee dat het Ministercomité de rol van het Europees Comité voor Sociale Rechten moet versterken om zijn taak zo goed mogelijk te kunnen vervullen.

* * * * *

Urgentiedebat: Betogingen en bedreigingen voor de vrijheid van vereniging, de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting (Resolutie 1947)

In vele Europese en niet-Europese landen zijn er de laatste tijd volksprotesten geweest. Die betogingen verlopen gewoonlijk ongeorganiseerd en de deelnemers spreken met elkaar af via sociale netwerken. Het recht van individuen om te betogen tegen hun democratisch verkozen regeringen is even gerechtvaardigd als het recht van de betrokken regeringen om hun beleid niet aan te passen ten gevolge van de protestbeweging.

Recent leidde een vreedzame betoging - georganiseerd door tegenstanders van een bouwproject voor een commercieel centrum in het Gezi Park te Istanbul - tot een gespierde interventie van de ordemachten, hetgeen dan weer leidde tot een nooit eerder gezien volksprotest in Turkije.

De Assemblee betreurt de recente gevallen van buitensporig beroep op de ordemachten om de betogers uiteen te drijven en roept de autoriteiten nogmaals op om erop toe te zien dat de actie van de politie, voor zover zij al noodzakelijk is, binnen redelijke proporties blijft. Zij richt dan ook een dringende oproep tot de Lidstaten van de Raad van Europa om de nodige maatregelen te nemen om hun wetgeving in overeenstemming te brengen met de normen van de Raad van Europa en met de rechtsspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens, met name wat betreft de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en de vrijheid van vereniging.

De Assemblee nodigt de Secretaris-generaal van de Raad van Europa verder uit om de uitwerking te overwegen van richtlijnen inzake de eerbiediging van de mensenrechten in het kader van interventies van de ordemacht tijdens betogingen.

* * * * *

De strijd tegen discriminatie op grond van seksuele geaardheid en geslachtsidentiteit (Resolutie 1948 en aanbeveling 2021)

De Assemblee stelt vast dat er sinds enkele jaren merkelijke vooruitgang werd verwezenlijkt in bepaalde Lidstaten van de Raad van Europa op het vlak van de strijd tegen discriminatie op grond van seksuele geaardheid en geslachtsidentiteit, meer bepaald door de uitwerking van wetgevende maatregelen, actieplannen en bijzondere strategieën.

Zij betreurt het dat ondanks de geboekte vooruitgang inzake de bescherming van de mensenrechten van LHBT'ers (lesbische-, homoseksuele-, biseksuele- en transseksuele personen), het geweld en de vooroordelen tegen hen nog steeds een ernstig probleem vormen binnen de samenleving.

De Assemblee meent dat de goedkeuring van wetten en wetsontwerpen over het verbod op "homoseksuele propaganda" in landen zoals Litouwen, de Republiek Moldavië, de Russische Federatie en Oekraïne in strijd is met hun juridische verplichtingen.

Die juridische stappen dreigen de vooroordelen tegen LHBT'ers alleen maar te bekrachtigen, hetgeen bovendien nog te vaak wordt gevoed door ondoordachte uitspraken van politiek verantwoordelijken en andere officiële personaliteiten.

Op de lijst maatregelen die de Assemblee aan de Lidstaten vraagt bevinden zich onder meer het verbod op discriminatie op grond van seksuele geaardheid en geslachtsidentiteit, de uitwerking van publiciteitscampagnes tegen het aanzetten tot pesten of geweld, alsook de oprichting van klacht- en steunmechanismen voor de slachtoffers van homofoob geweld.

* * * * *

Post-opvolgingsdialoog met de "voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië" (Resolutie 1949 en aanbeveling 2013)

In haar resolutie onderstreept de Assemblee dat de "voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië" het hoofd moet bieden aan vele uitdagingen op allerlei vlakken om haar politieke stabiliteit en sociale cohesie te kunnen waarborgen.

Gelet op de blijvende spanningen tussen de gemeenschappen, roept de Assemblee de overheden van het land op om door te gaan met de effectieve toepassing van het Kaderakkoord van Ohrid van 2001 - dat gericht is op de versterking van de rechten van de niet-meerderheidsgemeenschappen na het interetnisch conflict van 2001 -, de culturele en taalkundige rechten van de minderheden te beschermen en de decentralisatie verder uit te werken.

De Assemblee is tevreden met de juridische hervormingen die de "voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië" opgestart heeft, maar roept op om nog meer werk te maken van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het rechtssysteem om zo op het vertrouwen van het publiek te kunnen rekenen. Zij roept de overheden van het land ook op om hun inspanningen op te drijven op het vlak van de strijd tegen corruptie, discriminatie (onder van Roma) en om het nodige te doen voor de versterking van de vrijheid van de media.

De Assemblee betreurt het dat de naamkwestie een hinderpaal blijft vormen voor de opstarting van de toetredingsonderhandelingen met de Europese Unie, alsook voor de pogingen van het land om lid te worden van de NAVO. Zij hoopt dat Griekenland ter zake een meer soepele houding zal aannemen.

De Assemblee stelt voor om de samenwerking met de overheden van de “voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” uit te breiden, met name door de opening van een bureau van de Raad van Europa in Skopje, om zo het land aan te moedigen verder door te gaan op de ingeslagen weg van democratisering.

Tot slot beslist de Assemblee de postopvolgingsdialoog met het land voort te zetten.

* * * * *

Ontwerpprotocol nr. 16 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Advies 285)

De Assemblee meent dat de huidige versie van het ontwerpprotocol nr. 16 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens door het Ministercomité kan worden goedgekeurd en voor ondertekening en bekrachtiging worden opengesteld. Het aanvullend protocol - dat pas in werking zal treden na de ratificatie door tien Verdragsstaten - voorziet in de mogelijkheid voor de hoogste gerechtshoven van de Lidstaten om bij het Europees Hof van de rechten van de mens adviezen te vragen over principiële kwesties betreffende de interpretatie of de toepassing van de rechten en vrijheden zoals vastgelegd in het Verdrag en zijn protocollen.

Volgens de Assemblee zal de tekst de banden tussen het Hof in Straatsburg en de hoogste gerechtshoven van de Lidstaten verstevigen door een gerechtelijk dialoogplatform in te stellen, hetgeen de toepassing van de rechtspraak van het Hof door de nationale gerechtshoven zal vergemakkelijken. Het protocol zal bijdragen tot het oplossen van interpretatiekwesties aangaande bepalingen van het Verdrag op nationaal niveau, waardoor een snellere regeling van gelijkaardige zaken mogelijk zal zijn, wat een versterking betekent van het subsidiariteitsbeginsel.

* * * * *

Het scheiden van de politieke en strafrechtelijke aansprakelijkheid (Resolutie 1950)

De Assemblee meent dat in een democratie en een rechtsstaat politiek verantwoordelijken op afdoende wijze beschermd moeten worden tegen strafrechtelijke vervolgingen die tegen hen kunnen worden ingesteld op grond van hun politieke beslissingen. Uiteraard dragen zij de politieke verantwoordelijkheid voor hun politieke beslissingen, maar daar worden zij electoraal op afgerekend door de kiezers.

De Assemblee stelt opnieuw dat zij ten stelligste gekant is tegen elke vorm van straffeloosheid en meent dan ook dat politiek verantwoordelijken gehouden zijn verantwoording af te leggen voor strafbare daden of nalatigheden begaan in de privé-sfeer tijdens de uitoefening van het openbaar ambt.

Het onderscheid tussen de politieke beslissingen en strafbare daden of nalatigheden moet gebaseerd zijn op het intern straf- en grondwettelijk recht, dat op zijn beurt een aantal basisprincipes moet eerbiedigen die voortvloeien uit de conclusies van de Europese Commissie voor Democratie door Recht (“de Commissie van Venetië”). Zo mag er geen beroep gedaan worden op strafrechtelijke vervolgingen om politieke vergissingen en onenigheden te bestraffen.

In die context richt de Assemblee een oproep tot de wetgevende organen van de Lidstaten waarvan het strafrecht nog zeer ruime bepalingen inzake “machtsmisbruik” bevat, zoals bijvoorbeeld in Oekraïne, om die bepalingen af te schaffen of anders te formuleren, zodat de draagwijdte er van beperkt wordt.

Tijdens zijn interventie verklaarde *volksvertegenwoordiger D. Van der Maelen*, rapporteur voor advies voor de Commissie voor politieke zaken en democratie, dat hij in zijn advies een aantal amendementen op de ontwerpresolutie naar voren schoof. Enerzijds is de Commissie voor politieke zaken van oordeel dat de beste methode erin bestaat dat de Assemblee eerst algemene beginselen en standaarden vastlegt om te komen tot een onderscheid tussen de politieke verantwoordelijkheid van leidinggevende personen en hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid. Eens die basisprincipes aanvaard zijn, kan de Assemblee vragen dat de verantwoordelijke rapporteurs voor de landenstudies ze toepassen bij hun monitoringactiviteiten. Het gaat met andere woorden om een progressieve aanpak, stap per stap. Uiteraard moeten de betrokken landen zich richten naar de arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens en ze daadwerkelijk toepassen.

Anderzijds meent de Commissie voor politieke zaken dat de Commissie van Venetië een uitstekend advies en een diepgaande vergelijkende studie opgesteld heeft, met name wat de notie van “machtsmisbruik” betreft. Volgens de Commissie van Venetië moet er een enge interpretatie van het begrip “machtsmisbruik” zijn en moet de toepassingsdrempel opgetrokken worden. Daarom heeft de Commissie voor politiek zaken unaniem enkele amendementen voorgesteld – die op hun beurt unaniem werden aanvaard door de Commissie voor juridische zaken - om enerzijds elke verwijzing naar een bepaald land te schrappen en anderzijds de ontwerpresolutie in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het advies van de Commissie van Venetië.

* * * * *